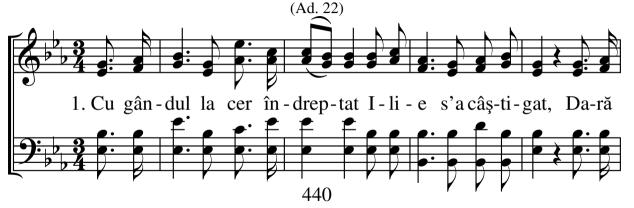
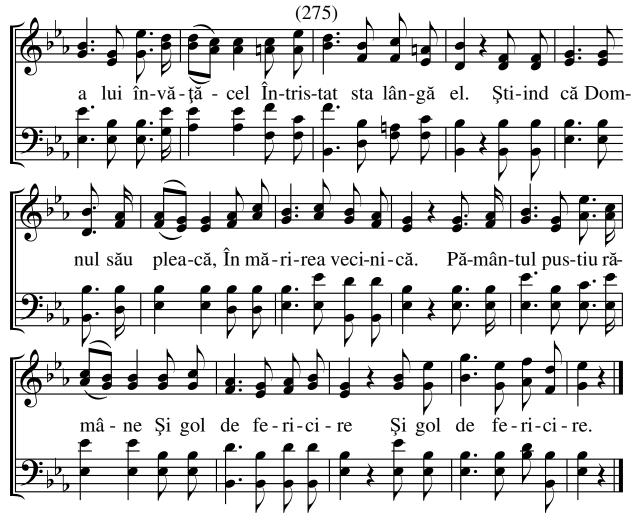
275

Despărțirea lui Ilie de Elisei

- 2. Rămâi spune-n inima mea Şi la popor aicea, Căci pe pământ e numai rău, Nu mă lăsa Domnul meu. Prin cai de foc şi car de foc Ne vom despărți de loc. Până în sfârșit mă ține, :,: Căci nu mă las de tine. :,:
- 3. Şi Elisei în lumină, Îl văzu şi-n odihnă Pe Domnul strigând auzi: "Ce acuma ai dori?" Voiesc să fiu, strigă aspru, Voiesc să fac ca și tu, Să îmi măsoare Dumnezeu :;: Îndoit din duhul tău. :,:
- 4. Mare lucru ai cerut tu, Ilie răspuns dădu, Că el i-a iubit sufletul, Pentru c-așa dar ceru. De mi-i vedea cum m-oi sui. Duhul meu ți s-a-mplini. Iar de nu mi-i vedea să știi :;: Că nu ți se va-mplini. :;:
- 5. Şi încă pe când vorbeau ei Veni mărire din cer. Cai de foc și care de foc Şi-i despărţiră de loc. Şi cu bucurie mare Sus la cer îl luară, Căci el cât a fost pe pământ, :,: Mulţi de rău i-a mântuit. :,:
- 6. Elisei a stat tremurând Că îl vede ca zburând. Şi se uită cu privire Cum se duce-n în mărire. Tatăl strigă cu durere, Tu te duci în mărire, Dar Israel al tău popor, ;;: Rămâne jos plin de dor. :,: